

Μια νέα σελίδα

Εδώ και πέντε χρόνια περίπου, στάθηκα να βλέπω την γέννηση ενός «οργανισμού». Κάτι που φαινόταν σαν άψυχη μάζα έρημης γης. Το νερό που σταματούσε εκεί, έδειχνε να στέκεται χωρίς λόγο. Οι προβληματισμοί πολλοί στο νου. Όπως όλων που περνούσαν από κει. Τι είναι; Τι χρησιμεύει; Τα χωράφια; Τα ζώα που τρέφονται απ το χορτάρι;

Όνειρο

Κάτι σε κρατά εκεί, να κοιτάς, να οσμίζεσαι, να ακούς, να αγγίζεις, να γεύεσαι. Τροφή στο μυαλό και στο μάτι. Ένας λαβύρινθος σκέψεων. Οι πέντε αισθήσεις του μυαλού μεθούν την ματιά. Γρήγορα, τα χρώματα που αλλάζουν τόνους και αποχρώσεις, σε καθηλώνουν. Οι ήχοι περιέργοι, πρωτόγνωροι, παράξενοι μα εθιστικοί, οι μυρωδιές των εποχών ταξιδιώτες στον αέρα, το άγγιγμα στο βελούδο του άπειρου ατέλειωτο. Η γεύση στο στόμα περιέργα νόστιμη. Κάθισα στην πέτρα που έφεραν απ αλλού. **Ο ήχος της στιγμής που καταγράφηκε, ακούστηκε στο ήσυχο απόγευμα.** Δεν είναι η έκτη αίσθηση αυτή που νοιώθεις. Δεν σε καθηλώνει παιχνίδι του μυαλού. Είναι δύναμη, μεγάλη ανίκητη. Χέρι Δημιουργού, συμφωνία του σύμπαντος. Γεννιέται ζωή, ξετυλίγεται θαύμα. Ο εχθρός άνθρωπος το σκότωσε πριν χρόνια, το όνειρο της ζωής, αυτό ξεψυχούσε χωμένο βαθιά στο χώμα αλλά περίμενε, άντεξε. Η φύτρα δεν χάθηκε. Ζητούσε ο τόπος.

Ελπίδα

Οι εικόνες μοναδικές, ξεχωριστές μυθοπλάστριες. Το μάτι του περαστικού ξεγελιόταν στο χάσιμο της ερημιάς. Δεν σταματάς στο τίποτα. Όμως ο καθένας εκεί που περνούσε ένοιωθε να αλλάζει κάτι. Πήρε χρόνια να σταματήσει κάποιος από περιέργεια. Ένοιωθε το μούδιασμα, του ότι κάτι γίνεται σ αυτή την γη. Η περιέργεια έγινε γνώση, οι εικόνες έγραφαν κάθε μια, μία ιστορία, ένα παραμύθι. Κάθε στιγμή του κύκλου της ημέρας, ο κύκλος της ζωής αεικίνητος, με χρώμα, φως, σκοτάδια και χειμώνες. Μ αμυγδαλιάς άρωμα το ξημέρωμα στο κόκκινο του πάθους. Πάθος για ελπίδα. Πάθος και πείσμα να μείνει για τα παιδιά μας κάτι που δεν κληρονομήσαμε, να το κληροδοτήσουμε εμείς στις ψυχές τις αθώες. Να πούμε, ...να κάτι κάναμε και μείς. Γονιός να δώσει πολύτιμη κληρονομιά. Ελπίδα στις ελπίδες.

Πίστη

Η μάνα ξέρει την ζωή να δίνει. Ξέρει, στο παιδί να δώσει και ας μην έχει. Αυτό που δώρισε ο Θεός σ όλους, ας το δώσει, σ αγόρια σε κορίτσια. Οι δάσκαλοι να είναι άνθρωποι συνάμα. Να δώσουν όρκο και ευχή όλοι την κληρονομιά να κρατήσουν. Να δείξουν πίστη στην ελπίδα που έφερε το όνειρο. Αυτή η πίστη στο να ζεις για καλό, να ζεις καλά και «νόστιμα», είναι η ...

...Πραγματικότητα

του αύριο. Γεννήθηκε σαν όνειρο, μ ελπίδα και με πίστη από πολλούς, έγινε πραγματικότητα από λίγους. Μάνα ζωής είναι η ΛΙΜΝΗ. Δεν είναι δούλα, δεν είναι πόρνη, να υπηρετεί τον πλούτο. Εικόνες του ματιού, ανάσα της ψυχής, γνώση πολιτισμού να μείνει και ...να είναι.

- Αφιέρωμα σ αυτούς που ονειρευτήκαν, ελπίζουν, πίστεψαν και έκαναν πραγματικότητα το σήμερα. Κληροδότες στα παιδιά μας.
- Περιφρόνηση σ αυτούς που πολέμησαν την ζωή και νομίζουν θα είναι πάντα.
- Αδιαφορία σ αυτούς που νομίζουν έχουν δύναμη και θέλουν να πλουτίσουν. Η νύχτα φέρνει άλλη μέρα.

Ευχαριστώ με τιμή

Βαγγέλης Ξένος
φωτογράφος